

Jette van Vlerken in Oranje!

Vrouwenvoetbal is topsport

Voetbal, we worden er dagelijks mee geconfronteerd. Op televisie, in kranten en op straat, voetbal leeft onder de mensen en iedereen denkt erover mee te kunnen praten. Maar we hebben het dan altijd over voetbal voor mannen, over vrouwenvoetbal wordt tot nu toe nog maar weinig gesproken. Maar daar komt langzamerhand een verandering in. In Oers gaat het steeds vaker over vrouwenvoetbal want wij hebben sinds kort een afgevaardigde in Oranje spelen: Jette van Vlerken. Tijdens een familiair “onderonsje” vertelt Jette ons meer over haar sportieve carrière.
(door: Miranda van Vlerken en Annie van der Velden)

In het begin

Toen Jette begon met voetballen was ze ongeveer 7 jaar oud. Zelf zegt ze dat ze is begonnen met voetbal omdat ze vroeger alles deed wat grote broer Teun ook deed. “Het ging zelfs zover”, vertelt ze lachend, “dat ik ook pindakaas op mijn brood wilde, als Teun dat op zijn brood had. Teun spaarde alles van Action Man en ik dus ook. Heel vaak pakte hij expres een snoepje waar er nog maar één van was, dan kon ik tenminste niet dezelfde nemen! Maar goed, Teun voetbalde, dus ik wilde ook gaan voetballen. Samen met een aantal jongens van mijn klas kwam ik in de F4 terecht.”

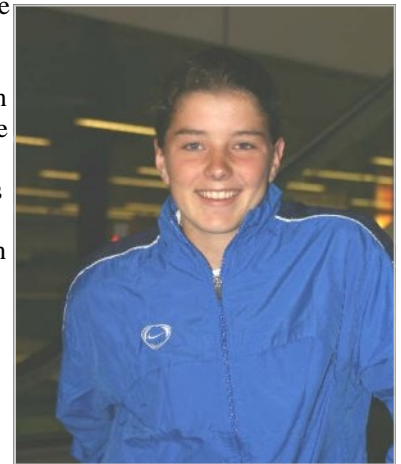
Naast het voetballen speelde Jette op dat moment ook een aardige partij tennis. “Toen ik 11 jaar was, werd ik gescout door de KNVB (Regio Eindhoven). Op een gegeven moment moest ik zoveel trainen dat ik een keuze moest gaan maken tussen tennis en voetbal. Mijn voetbaltrainer adviseerde me destijds om met voetbal door te gaan omdat het goed ging bij de KNVB. Ik mocht bij de KNVB

meetrainen met de meisjes onder 13. Toen ik 12 jaar was werd ik geselecteerd voor District Brabant (meisjes onder 14), daarna voor het districtsteam onder 15 Zuid I en vorig jaar kwam ik in aanmerking voor het Nederlands Elftal van meisjes onder de 15 jaar (ik was toen 14).”

Drukke week

“Ik train drie keer in de week bij mijn eigen voetbalclub (RKVVO). Als je daarnaast voor het District speelt dan moet je 1 keer in de 2 weken trainen in Ulvenhout of in Chaam. Voor het district speel ik op de positie mid/mid en voor het Nederlands Elftal speel ik als verdediger. Als je geselecteerd bent voor Oranje, dan mag je niet meer met het district meetrainen. Dan wordt het teveel. Voor het Nederlands Elftal onder 15 trainde ik 1 keer in de week in Zeist. Dan hadden we of een trainingsavond of een stagedag. Tijdens een trainingsavond moet ik om 16.00 uur vertrekken. De training duurt ongeveer van 18.00 uur tot 20.30 uur (gewone training en krachttraining van Ruud Wielart) en dan ben ik pas rond 23.00 uur thuis. Een stagedag houdt in dat je een dag in het sporthotel verblijft en een rustige training van 1 1/2 uur hebt, dan ga je tussen de middag wat pasta eten en 's avonds spelen we vaak een wedstrijd. De eisen van de KNVB zijn heel streng en de selecties zijn erg zwaar. Bovendien moet ik erg veel reizen en ik heb school er ook nog bij. Door de week iets afspreken wordt dus steeds moeilijker. In het weekend kan dat wel, maar dan moet ik soms wel drie uur achter elkaar huiswerk maken om op school bij te blijven. Vaak ben ik dan te moe om nog iets te doen en ga ik het liefst relaxen in onze hangmat.”

Trainingskamp

Een tijdje geleden zat Jette nog in Griekenland, in trainingskamp met het districtsteam. Ze zaten in een vier sterren hotel en beschikten daar over een nieuw sportcomplex met allemaal nieuwe velden. “Toen we daar aankwamen kregen we allemaal een zelfde hotelpak, zodat

je allemaal herkenbaar bent voor de buitenwereld en er netjes bijloopt”, vertelt Jette. “De faciliteiten in het hotel waren super de luxe. Ze hadden een bad en douche op de kamer en samen met nog wat andere luxe dingen was er een jacuzzi en een sauna in het hotel. We waren daar met 18 meiden en sliepen met 3 meiden op een kamer. Er gaan dan 2 coaches mee, 1 assistent coach een fysiotherapeut, een arts en een teammanager.

Zo'n trainingskamp verloopt ongeveer als volgt: 8.00 uur opstaan, 8.30 uur ontbijt daarna krijgen we een lichte training van anderhalf uur, 's middags eten we warm en 's avonds spelen we een wedstrijd. De volgende morgen beginnen we met uitlopen van de vorige dag en krijgen we 's avonds pas een felle training. Tijdens zo'n trainingskamp moeten we ons aan voedingsvoorschriften van de KNVB houden. Maar ook als we thuis zijn geldt dat we bijvoorbeeld eigenlijk geen frisdrank met prik mogen drinken en geen friet, chips en snoep eten. McDonalds is voor ons jammer genoeg echt uit den boze!”

Wedstrijden

Jette is al diverse keren mee geweest met het Nederlands Elftal. Met het Oranje onder 15 hebben ze met 0-3 van België gewonnen, dat was dus een uitwedstrijd. Ze hebben ook met 2-1 van het regioteam van Amerika gewonnen, maar dat was helaas hier in Nederland.

Maar de grootste prestatie was toch wel dat ze hebben gewonnen van Duitsland. Dat was voor het eerst dat Nederland (onder 15) van de Duitse meiden hebben gewonnen. En dat is knap, want de Duitsers trainen veel vaker met elkaar.

Ook is Jette van 4 juni t/m 9 juni mee geweest met Oranje (onder 17) naar een vierlanden toernooi. in de buurt van

Freiburg, vlakbij het drielandpunt van Zwitserland, Duitsland en Frankrijk. Jette: “Als we voor het nationaal Elftal spelen, krijgen we iedere wedstrijd een nieuw tenue. Na de wedstrijd moeten we het tenue natuurlijk wel weer teruggeven. Een keer per jaar krijgen we nieuwe NIKE voetbalschoenen van de KNVB. Tijdens de dagen dat we met het Nederlands Elftal op pad zijn, krijgen we ook mediatraining want het is voor ons belangrijk om te leren hoe we met de pers en fotografen moeten omgaan.”

De toekomst

“Ik ga momenteel soms maar 4 dagen naar school. In principe krijg ik vrij van school voor de trainingsweken en wedstrijden via de KNVB. Maar tot nu toe moet je iedere keer maar afwachten of je bij de selectie zit. In januari/februari begint de bondscoach met selecteren. In eerste instantie worden er misschien wel 40 meisjes geselecteerd, maar er vallen er steeds meer af totdat er een selectie overblijft van 20 speelsters. Ieder jaar dat je ouder wordt kun je voor een andere leeftijdscategorie worden geselecteerd. Ik maak dus nooit te veel plannen van te voren en voor de toekomst zeker niet. Wat ik op dit moment allemaal meemaak is natuurlijk hartstikke leuk, maar als ik er straks niet meer bij hoor dan is dat echt niet het einde van de wereld. Ik ben in ieder geval van plan om naar het CIO te gaan en dan kijk ik wel wat ik leuk vind. Misschien word ik wel sportleraar of misschien ga ik meer richting zorg en welzijn en ga ik daarna nog naar de PABO.”

Topsport

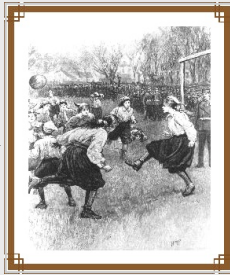
Op het moment dat we met Jette praten kan ze ieder moment een telefoontje krijgen van de KNVB voor een toernooi in Noorwegen met meisjes onder 17.

De aanvoester van dat team is geblesseerd en weet nog niet zeker of ze mee kan spelen. Als dat niet kan mag Jette mee naar Noorwegen.

De volgende dag blijkt dat ze geselecteerd is en dat ze mee mag naar Noorwegen voor het Nordic-toernooi. Thuis mist ze dan het 25-jarig huwelijksfeest van haar ouders, maar dat is topsport!

Historie vrouwenvoetbal

In 1896 wordt er in Rotterdam al incidenteel door vrouwen gevoetbald. Ondanks toestemming van het eigen Clubbestuur wordt de wedstrijd (Sparta tegen The English Ladies Footballclub uit Londen) door de Nederlandse Voetbalbond, voorloper van de KNVB, verboden. Bij de NVB is men van mening dat het deelnemen van vrouwen aan de voetbalsport een smet zal werpen op het edele spel en dat het voetballen ook de vrouwen zelf niet ten goede zal komen. Er wordt een verbod afgekondigd omdat de goede naam van het voetbal zou worden aangetast als vrouwen zich op het veld begeven.

“Voetbal is alleen een sport voor vrouwen als ze op de tribunes zitten,” luidt één van de reacties. Alleen het idee al van vrouwen met een voetbal bezorgt de heren de ergste nachtmerries: “Hardlopende vrouwen en voetbalsters vormen een weinig verheffende aanblik.” De sportieve activiteiten van vrouwen worden aan het eind van de 19e eeuw in belangrijke mate beoordeeld aan de hand van kleding en aan de normen van zedelijkheid. Omdat voetbal meer dan andere sporten verplicht tot het dragen van een broek, vormt dit een probleem. Een broek wordt beschouwd als het tegengestelde van een rok: het symbool van vrouwelijkheid. En ook de inspanning die voor de beoefening van het spel vereist is, past niet in het beeld van de toenmalige waarden en normen over de “ideale vrouw”.

Vrouwenvoetbal in de KNVB

Vanaf eind jaren twintig tot medio jaren vijftig komt vrouwenvoetbal sporadisch voor. Pas in 1955 worden meer vrouwenvoetbalteams opgericht. Genoeg om nog in datzelfde jaar met veertien clubs uit het oosten en het westen een landelijke competitie te spelen. Eind maart 1971 adviseert het Bondsbestuur voorbereidingen te treffen om het vrouwenvoetbal in de KNVB op te nemen. De omvang van het vrouwen-voetbal en het UEFA-standpunt zijn hierbij doorslaggevende betekenis.

Tegenwerking

Na de erkenning wordt het vrouwenvoetbal in de meeste afdelingen en de aangesloten voetbalverenigingen niet met gejuich ontvangen. In eerste instantie proberen de bestuurders de oprichting van een vrouwenafdeling binnen de vereniging tegen te houden. Onvoldoende velden, onvoldoende kleedruimte, gebrek aan trainers en coaches, een slecht selectieapparaat en het ontbreken van financiële middelen; alles wordt er bij gehaald om maar geen vrouwen tot de vereniging toe te laten. In 1972 staan er echter al bijna 10.000 vrouwelijke voetballers bij de KNVB als lid geregistreerd. In 1979 stijgt het aantal naar circa 16.000 leden, in 1980 telt de KNVB 18.000 vrouwelijke voetballers en in 1989 40.000.

Vrouwenvoetbal in de lift

In 1987 start de KNVB met het Jeugdplan Nederland (JPN) ingevoerd. Talentvolle meisjes (en jongens) worden vanaf hun 11e levensjaar gescout en begeleid door professionals van de KNVB. Uitgangspunt is de individuele ontwikkeling. In de jongere selecties worden de algemene principes bijgebracht en in de oudere selecties worden de

details en het presteren in teamverband steeds belangrijker. In 1990 is het aantal vrouwelijke voetballers gestegen naar 40.000 en in 1999 bedraagt het aantal circa 70.000 leden verspreid over meer dan 2100 verenigingen. Meer dan 15.000 meisjes spelen gemengd voetbal. Uit het jaarverslag 2000-2001 van de KNVB blijkt dat het vrouwenvoetbal in Nederland steeds populairder wordt. Volgens het verslag voetballen er in Nederland 1.098 meisjes bij de mini's (0-5 jr), zijn er 33.200 meisjesleden van 5 t/m 18 jaar en 35.634 vrouwensenioren. Het totale aantal vrouwelijke leden van de KNVB is 69.932. Er zijn dan 2.373 meisjes- en vrouwenteams actief verdeeld over 392 teams met meisjesspupillen, 800 elftallen met meisjes-junioren en 1.181 elftallen met vrouwen-senioren. In Nederland is voetbal dan de meest beoefende teamsport voor meisjes en vrouwen. Wereldwijd voetballen er ruim 35 miljoen meisjes en vrouwen.

Vertrek vanaf Schiphol....!! Oranje MO 17 jaar heeft er enorm veel zin in!!

Uitgezwaaid door veel familieleden, vertrok het team zaterdagochtend vanuit Schiphol via Oslo richting Trondheim in Noorwegen. Veel knuffels, goede raadgevingen, bezwerende vingers om het thuisfront zeker regelmatig te bellen en de nodige zakdoekjes bij de hand. Nou dat laatste was niet nodig geweest, want de Oranje-klanten blaakten van zelfvertrouwen.

Achterblijver

Onder de aanwezige “uitzwaaiers” bevond zich ook de Oranje-captain, Félicienne Minnaar. Voor haar was het “schluss”. De blessure waarmee Minnaar te kampen had, verbood haar om af te reizen richting Trondheim. Een klein drama. De vervangster van Félicienne Minnaar is Jette van Vlerken. De vrije verdediger van Oranje MO 15 jaar, werd dus heel laat bij de selectie gevoegd. Dat derde de speelster niet, sprong een gat in de lucht en rende van hot naar her om alles in te pakken. Félicienne Minnaar: “Voor mij is het jammer dat ik niet mee kan, maar voor het team maakt het niet veel uit. We zijn de laatste tijd alleen maar sterker geworden en mét of zonder mij.... We gaan minimaal voor de 3e plaats in de poule of zelfs wel voor de 2e. Wat we in Duitsland hebben laten zien, is geen toeval en in ieder geval zijn we bereid heel erg hard te werken.

(Bron: site KNVB; www.vrouwenvoetbal.nl)